

Οι κερασιές της επανάστασης θα ανθίσουν ξανά

Γιάννης Ελαφρός

«*Reve + evolution = revolution / Όνειρο + εξέλιξη = επανάσταση*». Η εξέγερση του γαλλικού Μάη του 68 και το διεθνές τσουνάμι επαναστατικής ανατρεπτικής πάλης που προκάλεσε, επέδρασαν στην ανάπτυξη νέων τάσεων της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς. Το Πριν με το αφιέρωμά του, που θα συνεχιστεί ολόκληρο τον Μάιο, ανοίγει τη συζήτηση.

1968-2018. Το κόκκινο σπρέι σε μια στάση λεωφορείων στο Παρίσι έχει φόντο τη φετινή μαζική Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση. Η μνήμη της εξέγερσης είναι ζωντανή. Στους δρόμους, στον αγώνα, στις συνελεύσεις. Εκεί μιλάμε εμείς για τον Μάη. Όχι σαν τεθλιμμένοι συγγενείς στον μακαρίτη Μάη· η νοσταλγία σκοτώνει την επανάσταση. Όχι σαν λάιφ στάιλ με φωτογενείς φοιτητές. Ούτε ως συνδαιτυμόνες με τους «Κόκκινους Ντάι» που ξέβαψαν κι έγιναν εκφραστές του καπιταλιστικού «εκσυγχρονισμού», του ανθρωπιστικού ιμπεριαλισμού και του μεταμοντέρνου κατακερματισμού.

Εμείς είμαστε **με τον Μάη των φοιτητών, των οδοφραγμάτων, των 8-10 εκατομμυρίων απεργών στην μεγαλύτερη γενική απεργία της Ευρώπης, των καταλήψεων στα εργοστάσια, της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της πολιτιστικής δημιουργίας, της καθολικής αμφισβήτησης για μια απελευθέρωση χωρίς όρια.** Του Μάη που τρόμαξε τους αστούς, που έστειλε τον σκληροτράχηλο Ντε Γκολ στη γαλλική στρατιωτική βάση στη Γερμανία, του Μάη που δεν τελείωσε τον Ιούνιο, παρά την ήττα του.

Το μεγαλείο του Μάη είναι στο ότι **έθεσε το ερώτημα της επαναστατικής ανατροπής** του ανεπτυγμένου καπιταλισμού, ακόμα κι αν δεν έδωσε τις νικηφόρες απαντήσεις.

Έθεσε το ερώτημα της ανατροπής σε μια εποχή που το σύστημα έμοιαζε πανίσχυρο και δεν υπήρχαν παράγοντες που έπαιξαν άλλοτε ρόλο πυροκροτητή (πόλεμος, δικτατορία κλπ). Υπήρξε δηλαδή μία **κατά μέτωπο, συνολική αμφισβήτηση και αντιπαράθεση** με το

σύστημα, δείχνοντας τη δυνατότητα της αντικαπιταλιστικής πάλης και της στρατηγικής κομμουνιστικής έμπνευσης στη σύγχρονη εποχή να κινητοποιεί εκατομμύρια, να ανατρέψει συσχετισμούς, καθώς ο καπιταλισμός έμπαινε πλέον στην ύστερη φάση του, βρόμιζε με τα βέβηλα χέρια του κέρδους κάθε πλευρά της ζωής (γι αυτό και η ανάδειξη του πολιτισμού και των ανθρώπινων σχέσεων στον Μάη).

«Δεν ζητούμε πολλά, τα θέλουμε όλα», «Είμαστε ρεαλιστές, διεκδικούμε το αδύνατο», «reform=chloroforme», «Όχι στην επανάσταση με γραβάτα», το πνεύμα του Μάη είναι ένα ισχυρό αντιρεφορμιστικό ελιξίριο, κόντρα στον αφόρητο ρεφορμισμό, κομφορμισμό και κοινοβουλευτικό κρετινισμό του ΚΚ Γαλλίας και της παραδοσιακής Αριστεράς. Παρόλα αυτά τα πολλαπλά ρεύματα του Μάη δεν μπόρεσαν να δώσουν μια ηγεμονική επαναστατική απάντηση στο πρόβλημα των προβλημάτων, **στο θέμα της εξουσίας**. Το παλιό δεν ήθελε και το νέο δεν μπορούσε, αφενός γιατί ήταν ακόμα στα σπάργανα, αφετέρου γιατί δεν είχε ωριμάσει την τομή με την ηττημένη στρατηγική.

Σημαίνει κάτι ο Μάης σήμερα; *«Οι διεκδικήσεις του δεν αφορούν τη σύγχρονη Γαλλία και την παγκοσμιοποιημένη οικονομία του 21ου αιώνα»,* λέει ο Μακρόν. Τα αστικά ΜΜΕ ψέγουν τους Γάλλους απεργούς σιδηροδρομικούς και τους φοιτητές: οι νέοι του 68 αγωνίζονταν για το μέλλον, εσείς υπερασπίξετε το παρελθόν! Παρελθόν γι' αυτούς είναι τα εργατικά δικαιώματα, το δικαίωμα πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Ταυτίζουν το μέλλον με την επιβίωση του καπιταλισμού...

Η κοινωνία έχει αλλάξει πολύ από το '68. Κι όμως ο σπασμός του Μάη και το επαναστατικό κύμα που έφτασε μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '70 είναι μοντέρνα, αναφέρονται στον ανεπτυγμένο καπιταλισμό. Πλευρές που ανέδειξαν, όπως η υπερεκμετάλλευση της νέας βάρδιας, η χαμοζωή μιας υπερμορφωμένης νέας γενιάς, η αλλοτρίωση και η γενικευμένη εμπορευματοποίηση, ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός και η διεθνιστική αντίσταση στον πολεμικό καπιταλισμό, αποτελούν εμφαντικά στοιχεία της νέας εποχής. Οι Γάλλοι νέοι, θα γράψει ο Μάνος Χατζιδάκις το 1969 στη Νέα Υόρκη, «εγκαινιάζουν μια εντελώς καινούργια Ιστορία». Εντός αυτής είμαστε.

Ο Μάης του 68 θυμήθηκε τις *«ανθισμένες κερασιές»* της Παρισινής Κομμούνας. Και σήμερα, με πνεύμα κριτικό και βέβηλο, οι σύγχρονοι επαναστάτες της κομμουνιστικής απελευθέρωσης έχουν να αναδείξουν ό,τι ανατρεπτικό από τον Μάη, χωρίς αποθέωση, χωρίς απόρριψη. **Γιατί ο Μάης είναι ένα πολυβόλο ιδεών και πρακτικών κατά του ΤΙΝΑ, τότε και τώρα.** Τίποτα δεν είναι λυμένο, αλλά δεν ξεχνάμε: *«Τρέχα σύντροφε, ο παλιός κόσμος είναι πίσω σου».*

Πηγή: **PRIN**